

Predica de la Krefeld

Duminică, 01 noiembrie 2020, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 40:27-31**: (...).

Îi aducem mulțumire Domnului pentru privilegiul că putem auzi Cuvântul Lui scump și prețios, îl credem și îl putem trăi. Suntem mulțumitori pentru ceea ce a fost citit deja și spus. Voi știți că mulți dintre noi suntem mai în vârstă. În Is. 40:29 este scris că „*El dă tărie celui obosit*”, iar aceasta îmi aduce aminte de o rugăciune pe care am înălțat-o Domnului nu demult: „Iubite Domn, dăruiește-mi puterea pe care am avut-o acum 40 de ani pentru ca eu să pot îndeplini însărcinarea”. Dacă ești de 87 de ani atunci vârsta de 90 de ani nu este departe. Ne uităm în urmă la mulți, mulți ani în care Cuvântul Domnului a fost purtat.

Ieri am vorbit pe scurt în legătură cu începutul Reformei. După o mie de ani de stăpânire a bisericii romane, jugul Romei a fost aruncat și a fost făcut un nou început. Cum toți știm, a fost o reformă, n-a fost o restituire, ci o reformă. Dar aceasta nu este suficient. Acest lucru îl observăm uitându-ne la toate trezirile care au urmat, fie că a fost trezirea metodistă, fie trezirea Armatei Salvării, trezirea baptistă sau ale diferitelor treziri care au avut loc în decursul celor 500 de ani, până la trezirea penticostală, toți au preluat învățătura Bisericii romane, toți au rămas în învățătura trinitară, toți au rămas în botezul trinitar, în pofida tuturor binecuvântărilor pe care Dumnezeu le-a dăruit prin har. Acum la sfârșitul timpului de har, nu sunt suficiente reforme, ci era necesară restituirea, toate lucrurile trebuiau aduse în starea lor originală de la început. Aceasta este însărcinarea noastră: sub călăuzirea Duhului Sfânt să dăm mai departe Cuvântul scump, prețios și sfânt al lui Dumnezeu, așa cum l-au propovăduit prorocii și apostolii, din însărcinarea lui Dumnezeu.

Apoi privim în timpul nostru. Nu doar la această poveste cu acest coronavirus, dar toate acestea trebuie să ne aducă în starea să

gândim. Este timpul sfârșitului și omenirea trebuie să înțeleagă că noi suntem aproape de sfârșitul timpului și că totul ce a fost prezis în sfânta Scriptură se împlinește: epidemii, ciume și tot ce va mai veni. Noi putem spune și repeta ceea ce Domnul nostru a spus: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri...”.

Ieri a fost serbată Ziua Reformei, iar astăzi ziua tuturor sfinților. Trebuie să vă dați seama că oamenii sunt declarați ca fiind sfinți, și apoi sunt chemați de cei vii. Unde există așa ceva în Biblie? Biblia cunoaște doar sfinți în viață, care cu adevărat sunt sfințiți în Cuvântul Adevărului pentru a putea sta înaintea lui Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu este sfânt și noi ar trebui să fim sfinți. De aceea Domnul nostru a spus și este scris în Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

La mijlocul secolului trecut teologii au început să vorbească despre Dumnezeu, să comenteze că „Dumnezeu este doar masculin, cu toate că ar trebui să fie și feminin”. Dacă privești la tot ceea ce s-a petrecut, până la acest comentariu: „De ce este scris doar despre fiul pierdut? De nu este scris și despre fiica pierdută?”. Dacă te gândești la acest fel de argumente pe care le-au exprimat teologii în legătură cu Biblia atunci ți se face rău. Apoi se împlinește ceea ce a spus Domnul nostru: că va sosi timpul când totul va fi ca în timpul Sodomei și Gomorei; totul se împlinește. Și pământește Dumnezeu are o rânduială. Căsnicia este o instituție străveche așezată de Dumnezeu. Dumnezeu a spus: „*Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul*”(Gen. 1, Gen. 9). Ce avem astăzi? În ce lume trăim noi astăzi? Dumnezeu este hulit și batjocorit, Cuvântul este disprețuit și toți aleargă pe căile lor proprii.

Scumpii mei frați și surori, Domnul ne-a îndreptat atenția înspre ceea ce este important acum. În mijlocul încurcăturii Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul Său, și toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu, le primesc și le acceptă. Pentru noi care purtăm răspunderea de a pune Cuvântul Domnului pe sfeșnic și să nu lăsăm nimic altceva ca valabil în Împărăția lui Dumnezeu.

Și acest lucru l-au comentat teologii, și anume: „de ce cele cinci slujbe de apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători, au fost date doar bărbaților?” Ei au comentat totul și în final au ajuns la

concluzia că Pavel a fost unul care a urât femeile. Dar Dumnezeu are o rânduială în Adunare. Se poate citi: „Dumnezeu, Hristos, bărbat, femeie”. Noi Îi mulțumim Domnului că până astăzi în Adunarea Dumnezeului Celui viu este valabilă rânduiala divină și va fi valabilă până la sfârșit.

Am un verset pe care doresc să-l folosesc ca temelie a lucrurilor care vor mai fi spuse. Citesc din 2Tim. 4:2: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp; muștră, ceartă* („corectează” – lb. germ.), *îndeamnă cu toată blândețea*, („răbdarea” – lb. germ.) *și învățătura*”. Aici Pavel i-a scris lui Timotei: „predică Cuvântul, indiferent ce se petrece în stânga și-n dreapta, indiferent de ce se spune și se predică, tu să predici Cuvântul. Fii un slujitor care împarte drept Cuvântul Adevărului”. Noi Îi mulțumim Domnului că noi ne regăsim și ne putem încadra aici.

Permiteți-mi să amintesc acest lucru aici. Toți cei mulți care se referă la fratele Branham prezintă învățături amăgitoare, greșite. De ce? Pentru că ei nu respectă Cuvântul. Închid Biblia, o pun deoparte și tâlmăcesc și interpretează după bunul lor plac ceea ce a spus fratele Branham. Noi am înțeles că Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său pentru a ne conduce înapoi la Cuvânt, la temelie originală, să zidească totul. Pavel a putut spune: „*După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelie, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra*”(1Cor. 3:10).

Voi toți știți foarte bine că pentru mine 2Tim. 4 are o însemnătate deosebită deoarece Domnul mi-a dat acest Cuvânt în Marsilia. N-ai vrea de fiecare dată să dai mai departe trăirile personale, dar pentru mine are o așa mare însemnătate. Fiindcă atunci am fost întrebat de prima dată despre cele șapte tunete: „Spune-ne ce sunt cele șapte tunete”. Iar eu le-am spus: „Nu știu, fiindcă nu este scris”. Apoi le-am spus tuturor „Noapte bună!”. Această întrebare a avut loc după o predică, și apoi am plecat în camera unde eram cazat. Dar în următoarea dimineață când m-am uitat la ceas era ora 5 fără 5, când Domnul, cu glas poruncitor, mi-a spus: „Robul Meu, scoală-te și citește 2Tim. 4. Eu îți voi vorbi”. Ce mi-a rămas altceva de făcut decât să sar din pat, să iau biblia și să citesc: „*Te rog fierbinte, înaintea lui*

Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus,... propovăduiește Cuvântul. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor". Dar tu să propovăduiești Cuvântul. O însărcinare divină, nimic altceva. Să nu propovăduiești nimic altceva decât Cuvântul scris. Și ceea ce au vorbit cele șapte tunete nu a fost scris. Chiar prin poruncă cerească a fost poruncit: „Nu scrie ce au vorbit cele șapte tunete!” Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru. El va face ceea ce Și-a propus să facă. Noi suntem mulțumitori că avem Cuvântul scris.

Permiteți-mi să mai spun următoarele în legătură cu învățătura trinității și a botezului trinitar. Dacă mă gândesc, am avut atâtea oportunități să predic în adunări baptiste, penticostale în anii '60 și la începutul anilor '70. Peste tot era aceeași problemă: când eu vorbeam despre slujba fratelui Branham, ei ziceau: „El respinge trinitatea, de aceea noi nu-l putem primi”. Eu mă gândeam în sinea mea, iubiiții mei frați și surori, ce har ne-a dăruit Dumnezeu, să, rupem, să aruncăm acest jug babilonian și să ieșim din acest jug în care sunt captive toate bisericile creștine! Dumnezeu ne-a condus afară din robia babiloniană, a rupt jugul și ne-a dăruit libertatea copiilor lui Dumnezeu, prin har.

Mă uit în urmă la anii în care noi am purtat mesajul ceasului și în țara noastră. Fratele Alfred Borg care stă aici poate da mărturie că noi am arătat filmul cu fratele Branham în întreaga țară de 65 de ori și am îndreptat atenția înspre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Noi chiar pornisem la drum spre Erzhausen la sediul principal al adunării penticostale organizate. Noi am vrut să prezentăm acolo ceea ce Domnul Dumnezeu a făcut în timpul nostru. Am adus cu mine fotografia fratelui Branham, cu stâlpul de foc și de nor deasupra capului său, pe care toți o cunoaștem. Când eram în mijlocul conversației, am prezentat ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și cum a confirmat El în mod supranatural. Fratele Alfred Borg, fratele Paul Schmidt și fratele Leonhard Russ erau de față, și noi am prezentat ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Apoi am scos din mapă această fotografie, am arătat-o și am spus fraților: „Aici este dovada”. Și ce să vă spun? Responsabilul principal care conducea conversația a luat fotografia a aruncat-o pe podea și a spus: „Aceasta nu-mi spune

nimic”. Și care a fost motivul? Motivul a fost că acest bărbat al lui Dumnezeu respinge învățătura trinitară și că el botează în Numele Domnului Isus Hristos.

Trebuie să te gândești odată, cu ce blestem sunt împovărați acești oameni, și rămân sub acest blestem în pofida faptului că ei sunt botezați cu Duhul Sfânt. Dacă eu n-aș fi trăit aceste lucruri personal, că sute de persoane cântau în limbi, Îl slăveau pe Domnul, dar ei n-au primit nicio învățatură biblică originală. Dar așa cum am citit, acum Dumnezeu a dăruit harul: „propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp. Toți vor fi învățați de Dumnezeu”. Lucrul cel mai rău a fost când m-am dus în camera de înregistrări. Când oamenii veneau la școala biblică trebuiau să se înregistreze. În cuvântul de prefață de acolo era scris Cuvântul din Prov. 8:22-25, care era tălmăcit înspre Isus Hristos. De aceste versete de care se face abuz pentru ca ei să-L prezinte pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind Fiul veșnic și să învețe ca atare. Acesta este textul pe care l-am văzut cu ochii mei, când sunt primiți și înregistrați școlarii la școala biblică.

Prov. 8:22-25: *„Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui...”*. Gândiți-vă, Domnul m-a creat ca prima lucrare a creației Sale. *„Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Eu am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile..”*.

Pentru Solomon, care a fost cel mai înțelept bărbat care a existat vreodată, este amintit și în Noul Testament, pentru el înțelepciunea a fost cel mai bun și mai prețios lucru. În Proverbe el a descris înțelepciunea de 44 de ori, de la început la sfârșit. Citim încă o dată vers. 22: *„Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui...”*.

Cu adevărat aici este vorba de înțelepciune și cunoștință, trebuie doar să citești. Acest verset biblic este înțeles greșit așa cum Mat. 28 este înțeles și interpretat greșit, că „Fiul lui Dumnezeu a fost creat din veșnicie”. Dumnezeule din ceruri! Domnul pe care Îl cunoaștem ca Fiul, El este Domnul care a umblat în Grădina Eden, care a chemat toate lucrurile la existență. Nimic din tot ceea ce s-a făcut n-a venit la

existență fără El. În Vechiul Testament El n-a fost Fiu și n-a fost nici înțelepciunea despre care a vorbit Solomon. Ci a fost Domnul, Iahveh. De peste 4.000 de ori în Vechiul Testament avem denumirile: pentru Dumnezeu – Elohim, pentru Domnul – Iahveh. Și de fiecare dată El este Același. Dacă citim în Noul Testament, în Ioan 1:1 este scris: „*La început era Cuvântul*”. Mai precis: „*La început a fost Cel ce vorbea, Cel ce a exprimat toate lucrurile și s-au făcut*”. Dar atunci El n-a fost Fiu, El a fost Domnul. Că El avea să fie Fiu a fost anunțat în întregul Vechi Testament, și cele două făgăduințe principale din Is. 7:14: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)*”; apoi Is. 9:6-7: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui*”.

Nașterea Fiului n-a avut loc în veșnicie și nici în cer, ci în Betleem. Ce înseamnă Betleem - Beyt-lehem? Cuvântul evreiesc *Beyt-lehem*, *Bet(beyt)* – casă și *leem(lehem)* – pâine, adică „*Casa pâinii*”. El, Pâinea vie care a coborât din cer. „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”(Lc. 2:11).

În ceea ce privea slujba fratelui Branham poticnirea principală a fost... Toți știau că el era un bărbat al lui Dumnezeu și că avea un dar de vindecare divină, dar apoi venea: dar..., dar... Acum ajungem la punctul culminant și o spunem încă o dată cu toată claritatea. Domnul Dumnezeu a condus lucrurile în așa fel ca la sfârșitul timpului de har să aibă loc propovăduirea adevărată divină a Cuvântului adevărat: un Domn, o credință, un botez, totul doar o singură dată. Nu o interpretare! Ci Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum este scris.

De aceea puteți înțelege durerea mea. Acum mă gândesc la multe trăiri. Mă gândesc la Moscova, cum Dumnezeu a dăruit har acolo. Predicatorul baptist a fost atât de copleșit de predică, încât el a spus: „Tu trebuie să vii la universitate și să prezinți tuturor studenților planul lui Dumnezeu”. Împreună cu fratele Menard, o săptămână întregă am fost în Universitatea din Moscova și am prezentat planul lui Dumnezeu de mântuire. Apoi la final învățătura trinitară. Peste tot acesta a fost punctul decisiv: „Noi nu putem primi că Dumnezeu este doar Unul și că botezul trebuie făcut în Numele Domnului Isus Hristos”. Pretutindeni pe pământ toți predicatorii au ținut adunări de vindecare și totul era frumos și bine, dar decizia venea la învățătura

biblică, despre botez și dumnezeire. Ei au lepădat adevărul și au rămas în învățătura tradițională. Ca să vorbim cum spune textul din Apocalipsa, că una este mama spirituală, celelalte sunt fiicele care au preluat totul. Iar acum toți se întorc înapoi în poala mamei lor, toți se unesc sub un singur cap. Dar în acest timp Domnul Își are Adunarea Lui și Își desăvârșește lucrarea în ai Săi.

Scumpii mei frați și surori, ceea ce este foarte important este că în Efes. 1:13 unde este vorba de pecetea lui Dumnezeu, de pecetluirea cu Duhul Sfânt. Și noi vom vedea ce contează aici, adică faptul ca noi să primim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, lăsându-l ca singurul valabil și să-l respectăm. Nicio învățătură rătăcitoare, amăgitoare nu-și are originea în Adevăr. Adevărul a fost, este și rămâne Adevăr, în vecii vecilor. Efes. 1:13: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*”.

Aici avem o limbă deslușită: „după ce voi ați primit Cuvântul Adevărului, ați crezut și ați devenit credincioși, după aceea ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit”. Voi sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt, nu doar botezați cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt aparține de pocăință. Fără pocăință nu putem deveni credincioși. Și fără botezul cu Duhul Sfânt nu putem avea un sfârșit al pocăinței noastre. Dar pecetluirea cu Duhul Sfânt este cu totul și cu totul altceva.

Întrebarea este: cei 550 de milioane de carismatici sunt ei pecetluiți cu Duhul Sfânt care a fost făgăduit? Toți acești 550 de milioane care trăiesc acum pe pământ nu știu nimic despre făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o pentru această perioadă de timp. Doar cel ce crede făgăduința pentru acest timp, doar acela poate fi pecetluit cu Duhul Sfânt făgăduit pentru ziua glorioasă a răscumpărării trupurilor noastre. Suntem foarte, foarte mulțumitori pentru sfânta Scriptură.

Noi știm ceea ce este scris și în Mat. 7:22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»*”. Întreaga mișcare penticostală carismatică se poate referi la aceste lucruri: în mijlocul nostru se întâmplă semne, minuni, se proorocește, avem toate acestea în mijlocul nostru. Nu! Cine n-are

Cuvântul făgăduinței acela trece pe lângă Dumnezeu și ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. De aceea aceste trei lucruri aparțin împreună: Cuvântul făgăduinței, copiii făgăduinței și Duhul făgăduinței. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței, primesc Duhul făgăduinței și sunt pecetluiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Să cuprindem. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Așa cum am amintit deja ieri seară, așa cum El a făgăduit, Domnul l-a trimis pe robul și prorocul Său: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Acest bărbat va chema poporul lui Dumnezeu împreună, va zidi altarul, pe bază de învățătură(,) va rândui totul în mod divin. Acest lucru îl avem în 2Tim. 4:2, totul într-un mod corect, prin propovăduirea Cuvântului, și învățătura. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru slujba profetică al iubitului nostru frate Branham.

Iubiții mei frați și surori, dacă există cineva care a recunoscut de la început această slujbă și ce este în legătură cu ea, cum Domnul S-a coborât în același stâlp de foc și de nor și a vorbit față în față cu robul și prorocul Său. Când el se ruga pentru bolnavi de fiecare dată a fost descoperit faptul că lui, ca proroc, i-a fost arătat cine este persoana respectivă, de unde vine, de ce boală suferă, îi era descoperit chiar și numele persoanei respective, toate amănuntele. Eu stăteam în adunări, în al doilea sau al treilea rând, am văzut și am auzit. Acum totul este înregistrat pe benzi. O slujbă atât de supranaturală n-a avut loc niciodată pe fața pământului din zilele Domnului nostru. Noi am recunoscut această slujbă, am recunoscut că Dumnezeu a exprimat o trimitere și o chemare divină, conform făgăduinței.

În Mat. 17:11, după ce slujba lui Ioan Botezătorul avusese loc, Domnul a confirmat făgăduința: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Astăzi noi putem spune: această Scriptură s-a împlinit în timpul nostru. Atât de sigur cum a fost dată însărcinarea, că acest mesaj divin va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos tot atât de sigur noi putem spune: Astăzi, această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri pe întregul pământ. Subiectele principale ale propovăduirii sunt învățăturile principale ale bibliei: dumnezeirea, botezul, cina. Pur și simplu temelia a fost pusă.

Trebuie să începi cu începutul, așa cum s-a întâmplat în timpul apostolilor.

Să spunem acest lucru încă o dată, așa cum am amintit și ieri. În Biblie nu este scris nici o singură dată despre un Fiu veșnic sau trei persoane, nici o singură dată nu este scris de trinitate sau Dumnezeu triunic. Ci Domnul Dumnezeu, de fiecare dată același, ieri, azi și în veci. În tot Vechiul Testament a vestit planul Său de mântuire prin proroci, iar apoi în Noul Testament vedem împlinirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit în Vechiul Testament. De aceea noi credem că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, că Sângele noului legământ, Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pe crucea Golgotei. Și că Domnul nostru, ca Mare Preot, cu Însuși Sângele Său a intrat în Locul preasfânt ceresc și l-a pus pe scaunul harului, pe chivotul legământului. Sângele vorbește pentru noi, spune că suntem liberi. Apoi ne gândim la Rom. 8 unde este scris: „*Cine va ridica pârea împotriva aleșilor lui Dumnezeu?*”. Cine-i poate învinui pe aleșii lui Dumnezeu? Hristos i-a îndreptățit.

Fie ca toți frații slujitori de pe întregul pământ, fără niciun fanatism, să propovăduiască toate adevărurile biblice despre Dumnezeu, botez, cină, alegere, chemarea afară. Și fie ca toți cei ce sunt din Dumnezeu să audă glasul lui Dumnezeu.

Acum la încheiere permiteți-mi să mai accentuez odată cu putere. Acesta este timpul chemării afară, al separării, al pregătirii. Să nu fi ieșit doar afară din robia babiloniană, ci să și dezbrăcăm mantaua babiloniană, trebuie s-o facem! Să lăsăm în urmă toate învățăturile rătăcitoare, amăgitoare și tot ce nu este corect, și să trăim o înnoire deplină, prin har. Așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost Cuvântul curat și sfânt care a devenit trup tot așa Mireasa Mielului, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care a fost pus în noi. Așa cum Duhul Sfânt a venit asupra Mariei care a acceptat, primit și crezut Cuvântul făgăduinței și Fiul lui Dumnezeu a fost născut ca Întâiul născut dintre mulți frați exact așa noi am primit Cuvântul făgăduinței și Duhul Sfânt a lucrat în noi viața nouă divină. Noi avem viață divină. Acest lucru îl mărturisește în mod deosebit apostolul Ioan în 1 Ioan 5:12: „*Cine are pe Fiul are viața veșnică; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața*”.

Fie ca Dumnezeu să folosească și acest scurt serviciu divin pentru ca toți de pe întregul pământ să iasă afară din robia babiloniană, din toate învățăturile greșite rătăcitoare, ca ei să fie sfințiți în Cuvântul Adevărului, să fie spălați în Sângele Mielului și să fie pecetluiți cu Duhul Sfânt făgăduit pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Acum la încheiere citim cele trei versete din Rom. 8:28-30: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*.

Primiți acest lucru prin credință și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru aceasta. Lui Îi aducem slavă și cinste. Amin. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze și să-Și desăvârșească lucrarea Lui.

Scumpii mei frați și surori, luați-o cu voi și mulțumiți-I Domnului pentru ceea ce a făcut El în viețile noastre. Lui Îi aducem slavă și cinste în vecii vecilor. Vă salutăm pe toți de pe întregul pământ în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Amin.